

SOLEMNITAT DE L'EPIFANIA DEL SENYOR

Homilia del P. Abat Josep M. Soler

6 de gener de 2009

Is 60, 1-6; Mt 2, 1-12

Alça't radiant. La profecia de la primera lectura ho deia a la ciutat de *Jerusalem*. L'autor probablement recordava, germans i germanes, com després de l'exili, els jueus que havien tornat a la terra promesa havien iniciat un pelegrinatge cap a Jerusalem, que havia estat il·luminada extraordinàriament (cf. Ag 2, 3-9). A partir d'aquí, el profeta veu per endavant com totes les *nacions* –*pobles* i *reis*, diu-- s'incorporen a aquest seguici del Poble de l'aliança cap a la llum que brilla des del lloc on hi ha el temple del Senyor i il·lumina la Ciutat Santa.

Alça't radiant. L'Església veu un compliment d'aquesta profecia en el relat evangèlic que acabem d'escoltar. Uns personatges d'*Orient* han vist una *llum* extraordinària, s'han alçat radiants i s'han encaminat cap a Jerusalem cercant aquell del qual la *llum* de l'*estrella* era signe indicador. Aquests personatges –*mags*, diu el text evangèlic; "reis", els anomena la tradició cristiana-- provinents d'altres *nacions* busquen la *llum* a Jerusalem, la Ciutat Santa on Déu tenia el seu tabernacle enmig de la humanitat. Allí els és indicat que han de fer un tros més de camí per trobar-la, que han d'arribar-se a Betlem. I allà retroben la *llum* i *el nen* del qual és signe l'*estrella* lluminosa que han vist. Un cop els *mags* han trobat el nounat que buscaven, li ofereixen *resents*, tal com Isaïes havia dit i hem escoltat a la primera lectura. Aquest itinerari dels *mags*, l'hem fet interiorment tots els creients en Crist de la història. Ens hem fet deixebles espirituals de les Escripcures d'Israel buscant *la llum* i l'hem trobada en Jesús, nascut de Maria, en la *casa* que és l'Església. És que Jesucrist il·lumina d'una manera nova i esplendent la Ciutat Santa i l'Escriptura de la primera aliança.

Alça't radiant. Aquesta invitació, doncs, també és per a nosaltres, els cristians, que hem descobert Aquell que és *la Llum veritable que, en venir al món, il·lumina tots els homes* (Jo 1, 9), tal com escoltàvem el dia de Nadal. És més, nosaltres mateixos, il·luminats per la fe i l'amor fratern, som portadors d'aquesta *llum* a favor dels altres i hem de fer-la resplendir *davant la gent* (cf. Mt 5, 16); hem de ser presència *radiant* de l'Evangeli de Jesús enmig de la societat, enmig de la foscor del món. En la profecia de la primera lectura, se'ns deia que *les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions*. No és difícil veure com encara és així als nostres dies. Molts es troben en la tenebra perquè no tenen cap horitzó que els doni sentit ni els ensenyi una norma de vida coherent amb la dignitat de ser persona; hi ha la tenebra de la violència sota moltes formes, fins entre esposos i pares i fills; la tenebra, encara, de la greu crisi econòmica d'abast universal en la qual es troba submergida la nostra societat, i que és fruit de la manca d'escrúpols a l'hora de fer diners. No és difícil constatar, tampoc, les *fosques nuvolades que cobreixen tants pobles i nacions*. No caldria anomenar-los, però recordem alguns indrets de la geografia on les nuvolades de la injustícia, de les bombes i de la violència fan estralls: la Franja de Gaza, l'Iraq, l'Afganistan, Guantánamo, i tants d'altres llocs, encara, on hi ha enfrontaments ètnics, religiosos o polítics.

El profeta ens deia, però, que mentre la foscor cobreix molts pobles, *arriba la llum* per al món i *clareja com l'alba la glòria del Senyor*. Per això els cristians som invitats a alçar-nos radiants. Enmig de la tenebra de la injustícia, del mal i de la mort, brilla una *llum*. No és una *llum* total com la que a ple dia il·lumina totes les coses (tal com recordava el papa Benet XVI en el seu missatge del dia de Nadal), però sí que és una *llum* definitiva, que es va difonent a partir d'un punt –Jesucrist– i va dissipant *les tenebres*. Amb ell, ha arribat al món *la llum* sense minva i, amb aquesta *llum*, el camí cap a la justícia, la possibilitat de redempció de les persones que es troben en situacions que les aclaparen; juntament amb aquesta *llum*, ha arribat el camí de l'amor sense límits, la salvació de la nostra realitat feble i pecadora amb la consegüent invitació a participar de la glorificació del Crist.

Alça't radiant. Sí, els cristians ens hem d'alçar radiants per testimoniar Jesucrist. Diuen que durant un parell de setmanes d'aquest mes de gener, dos autobusos de Barcelona portaran un anunci en el qual es podrà llegir: "Probablement Déu no existeix. Deixa de preocupar-te i frueix de la vida". Nosaltres, els cristians, podem treure de dubtes els promotors d'aquesta campanya. Aquest ésser privat d'entranyes i que condemna sense misericòrdia, del qual volen alliberar la gent i que identifiquen amb Déu, és cert que no existeix. La cosa és molt més seriosa. El Déu de veritat que se'ns ha donat a conèixer en Jesús, no és contrari als éssers humans ni a la seva felicitat. Aquest Déu ens estima amb un amor entranyable i *tracta tothom amb un gran mirament*, no menysté ningú (cf. Sa 11, 23-26), perquè vol que tota la humanitat se salvi i arribi a la plenitud de l'existència (cf. 1Tm 2, 4). La celebració de l'epifania del Senyor ens recorda precisament que "Déu ens dona prova d'un amor fidel" i ens fa conèixer el camí de la "felicitat eterna" (cf. segones vespres del diumenge segon de Nadal). Amb un Déu així, l'únic Déu que existeix, sí que podem deixar de viure "preocupats" negativament i ser *apassionats per a fer el bé* (cf. Tt 2, 14) veient l'amor amb què som estimats. Amb un Déu així, sí que podem "fruir de la vida" perquè sabem com hem d'afrontar les contradiccions inevitables a tota existència humana, com ara el sofriment, i sabem, també, que la mort ineludible és la porta de la plenitud personal.

Alça't radiant. Aquestes paraules proclamades en la nostra litúrgia d'avui són una invitació personal a cadascun per superar la inèrcia, la manca de vigor espiritual, el possible desencís davant les dificultats de tantes menes. Com Santa *Maria*, com sant Josep, com *els mags*, com tants i tantes al llarg de la història de l'Església, deixem-nos penetrar cada dia més per la *llum* de Jesucrist, per tal d'aportar-la a la nostra societat sovint engegada per tantes clarors fredes i artificioses que deixen la gent decebuda i buida sense saber-ne el perquè. Així serem testimonis joiosos de la bellesa de ser cristià i de l'esperança que comporta. L'Eucaristia, precisament, ens fa veure la *llum* veritable, ens amoreix el caliu del cor i ens envia a il·luminar el món amb la paraula de Jesucrist.